

РЕШЕНИЕ

№ 7963

гр. София, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20221110149806 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1, вр. чл. 235 ГПК.

Образувано е по искова молба на П. Д. П., ЕГН ***** срещу ЗК „Л“ АД, ЕИК ..., с която е предявен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от 5 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение по сключен договор за комбинирана застраховка „Каско“ по полица № 93002110044844/06.07.2021 г. от ПТП на 18.06.2022 г., заедно със законната лихва за забава от деня на предявяването на исковата молба до окончателното изплащане на сумите.

В открито съдебно заседание на 25.04.2023 г., съдът е допуснал на основание чл. 214, ал. 1 ГПК изменение на предявения иск, чрез намаляване на размера му от 5000 лева на 4496.12 лева, като същият се счита предявен за сумата 4496.12 лева, а за разликата до пълния предявен размер ищецът е оттеглил иска.

В исковата молба ищецът П. П. твърди, че на 18.06.2022 г., към 19.30 ч., движейки се по АМ „Тракия“ в посока гр. София, преди гр. Стара Загора, при управление на л.а. рег. № СВ ... СН по време на движение гръмва задна дясна гума на автомобила. Водачът успява да овладее автомобила и спира в аварийна лента. Между ищеца и ответното дружество е сключен договор за комбинирана застраховка „Каско“ със срок на действие от 07.07.2021 г. до 06.07.2022 г. за лек автомобил марка „БМВ“, модел „530 XD“, с рег. № СВ...СН, произведен през 2008 г., обем 2993. Застрахователната сума била 14 000 лв., при премия в размер на 804,68 лв. договорена на разсрочено изплащане. Непосредствено след настъпване на инцидента, собственика на автомобила се обаждат от личния си телефон 0894218497 на национален номер 08001533, при което му обяснили, че няма нужда да вика КАТ и в 5 – дневен срок от настъпването да заведе щетата. Ищецът сменя спуканата гума и на собствен ход се придвижва до гр. София, където завежда щета при ответника на 20.06.2022 г. Бил направен оглед и опис-заключение по щета № 4000-1201-22-00238. На 22.06.2022 г. бил направен втори оглед, където било отбелязано – обилцовка задна броня – подмяна боядисване, облиц зад д подкал – подмяна, зад панел те – боядисване, зад д гума подмяна,

облицовка д праг – подмяна боядисване, д захв з броня – подмяна, ел. инст. Зад- д. част – подмяна, кутия компр. – подмяна, датчик ABS – подмяна, датчик зад. Наклад. – подмяна, кора дясна по резер – подмяна, клапа дясна – подмяна. Тъй като автомобилът бил 4 x 4, се наложила смяна и на четирите гуми. Образованата преписка по щета № 4000-1201-22-00238, приключила с отказ да бъде изплатено застрахователно обезщетение на основание т.14.11 и т.14.4 от Общите условия на застраховка „Каско“. Разходите, които направил ищецът, за да отремонттира МПС възлизали на сумата 5000 лв. С уточнителна молба от 06.04.2023 г. /на л.102 от делото/ посочва, че сумата от 5000 лв. представлява обезщетение за подмяна и боядисване на облицовка на задна броня, подмяна на облицовката на заден десен подкалник, боядисване на заден десен панел, подмяна на 4 броя гуми RADAR DIMAX R8 248/45 R 18, подмяна и боядисване на облицовката на десен праг, подмяна на дясно захващане на задна броня, подмяна на ел. инсталация на задна дясна част, подмяна на държач резервоар, подмяна на кутия компресор, подмяна датчик ABS, подмяна датчик задни накладки, подмяна кора дясна под резервоара, подмяна клапа дясна. Поради това моли ответното дружество да бъде осъдено да му заплати сумата от 5000 лв., представляваща дължимо и неизплатено застрахователно обезщетение по сключен договор за комбинирана застраховка „Каско“, заедно със законната лихва за забава от деня на предявяването на исковата молба до окончателното изплащане на сумите. Претендира разноски.

Ответникът „Л“ АД е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК. Оспорва всички обстоятелства, на които ищецът основава претенцията си за изплащане на застрахователно обезщетение по имуществена застраховка. Оспорва обаждането на националния номер. Към момента на обаждането, водачът не се е намирал на мястото на инцидента и не е уведомил компетентните органи на КАТ, поради което не е налице покрит риск по застраховка «Каско». От снимковия материал, направен при сключване на догова се виждало недоброто техническо състояние на гумите на автомобила и нарушеният им грайфер, както е неравномерно износване на протектора. Оспорва, че се е налагала смяната и на четирите гуми. Оспорва всички сочени от ищеца вреди да са в причинна връзка с настъпилото събитие. Твърди наличие на изрично изключени рискове. Счита, че размерът на претендираното застрахователно обезщетение е значително завишен и не съответства на стойността на вредите претърпени от ищеца. Моли за отхвърляне на иска. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна следното:**

По иска с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ

За основателността на иска с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ в тежест на ищеца е да докаже възникване на валидно застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка, настъпване в срока на застрахователното покритие на застрахователно събитие, за което застрахователят носи риска, причинна връзка между застрахователното събитие и настъпилите вреди, размер на вредите.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане, като в негова тежест е да установи и твърдяното неизпълнение на договорно задължение от застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие.

По делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че между ищеца и ответното дружество е сключен договор за имуществена застраховка Каско на МПС по полица № 93002110044844/06.07.2021 г., съобразно общите условия на застрахователя със срок на действие от 07.07.2021 г. до 06.07.2022 г. за лек автомобил марка „БМВ“, модел „530 XD“, с рег. № СВ...СН, произведен през 2008 г., обем 2993, както и че

образуваната при ответника преписка по щета № 4000-1201-22-00238 е приключила с отказ да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

По делото не е спорно, но и от представените сметки за платени вноски от 06.10.2021 г., 06.01.2022 г., 06.04.2022 г. и 06.07.2022 г. се установява, че всички вноски по договора за имуществена застраховка Каско на МПС са заплатени от ищеца.

От представеното опис-заключение по щета № 4000-1201-22-00238 се установява, че на 20.06.2022 г. застрахованото лице П. П. е уведомило застрахователя ЗК „Л“ АД за настъпилото ПТП. Извършен е оглед на автомобила с опис-заключение по щета № 4000-1201-22-00238. От представеното опис-заключение по щета № 4000-1201-22-00238 се установява, че на 22.06.2022 г. бил направен втори оглед, където било отбелязано – обилцовка задна броня – подмяна боядисване, облиц зад д подкал – подмяна, зад панел те – боядисване, зад д гума подмяна, облицовка д праг – подмяна боядисване, д захв з броня – подмяна, ел. инст. Зад- д. част – подмяна, кутия компр. – подмяна, датчик ABS – подмяна, датчик зад. Наклад. – подмяна, кора дясна по резер – подмяна, клапа дясна – подмяна.

От представеното писмо на ЗК „Л“ АД изх. № 4900/30.06.2022 г. образуваната преписка по щета № 4000-1201-22-00238, приключила с отказ да бъде изплатено застрахователно обезщетение на основание т.14.11 и т.14.4 от Общите условия на застраховка „Каско“. Същият бил препотвърден с писмо на ЗК „Л“ АД изх. № 5397/20.07.2022 г.

По делото не е спорно, че на 18.06.2022 г. Д П. е регистрирал обаждане на национален телефон 080015333, като е посочил, че е спукал задна дясна гума, която шофьорът сменил сам.

За установяване на механизма на събитието, уврежданията по автомобила и връзката между тях са събрани следните доказателства. Приета е автотехническа експертиза, вещото лице по която е дало заключение, че описания механизъм на произшествие обосновава соченото от ищеца увреждане като негова закономерна последица, а вредите по пазарни стойности са оценени на 4496,12 лева, с подмяна на четирите гуми. Вещото лице е посочило, че от техническа гледна точка и от приложените по делото доказателства може да се направи извод, че причината за настъпване на ПТП е възникване на технически проблем - спукване /гръмване/ на задна дясна гума на лек автомобил марка „БМВ“, модел „530 XD“, с рег. № СВ...СН по време на движение по АМ „Тракия“ в посока гр. София, преди гр. Стара Загора. По делото няма данни за причините довели до спукване на задно дясна гума на процесния лек автомобил. Гума „Hankook Winter I' sept evo“ 245/40/R 18 DOT 2814 е произведена през м.юли 2014 г. По делото няма данни кога са закупени и монтирани гумите на процесния лек автомобил. Причина за спукване на задна дясна гума на процесния лек автомобил може да бъде преминаване през неравност на пътното платно с остри ръбове, преминаване през остър предмет на пътното платно, умора на материала, възможен производствен дефект. Видно от извършената справка от вещото лице се установява, че процесният лек автомобил марка „БМВ“, модел „530 XD“, с рег. № СВ...СН, с рама № WBAOY71090CU15800 е оборудван с автоматична скоростна кутия със задвижване на четирите колела. Няма данни дали би се спукала гумата на автомобила с различен DOT в конкретната пътна обстановка. При автомобилите с 4WD въртящият момент на двигателя може да се предава на всичките четири колела едновременно 4x4 е препоръчително четирите гуми на автомобила да бъдат еднакви, т.е. при увреждане на една от гумите на МПС, трябва да бъдат заменени четирите – с еднаква марка и размери. При разпита на вещото лице в съдебно заседание се установява, че няма никакво значение каква е годината на производство на гумата, тъй като в зависимост от неравността може да спуква всяка гума, включително и чисто нова.

За изясняване на механизма на ПТП са събраните гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Елза Пенкова П.а – съпруга на ищеца, която е била в автомобила по време на настъпване на ПТП. Съдът цени показанията на свидетеля при условията на чл.172 ГПК,

като заинтересован в полза на една от страните, тъй като ищецът е негов съпруг. От показанията на свидетеля се установява, че на 18.06.2022 г. на прибиране от море към гр. София в колата се чул силен трясък и гърмеж, след което колата рязко тръгнала вдясно. Съпругът и спрял автомобила и установили, че се е спукала задна дясна гума. Обадил се на личния им застраховател в ответното дружество и той ги посъветвал да се обадят на националния номер на застрахователя. Докато съпругът и сменял гумата казал на сина им да се обади. Той се свързал с тях на националния телефон и ги попитал дали да се свържат с КАТ. От там ти посъветвали, ако няма други участници и могат да се движат, да продължат на собствен ход и в първият работен ден да заведат щетата.

При съвкупна преценка на събрания доказателствен материал, съдът намира за пълно и главно доказано обстоятелството, че застрахованият автомобил е претърпял ПТП на 18.06.2022 г., към 19.30 ч., движейки се по АМ „Тракия“ в посока гр. София, преди гр. Стара Загора, при управление на л.а. рег. № СВ ... СН, като по време на движение гръмва задна дясна гума на автомобила в срока на покритие по валидна застраховка „Каско на МПС“, поради което ответникът носи отговорност за обезщетяване на настъпилите щети.

Спорът по делото се съсредоточава по въпроса дали отказът на застрахователя по договор за застраховка „Каско“ да изплати застрахователно обезщетение на посоченото основание е основателен.

По възражение на ответника, че е налице хипотезата на т.14.11 от Общите условия на ответника, свързана с неизпълнение на задължението на ищеца да регистрира настъпилото ПТП, като изисква необходимите документи удостоверяващи събитието.

Възражението е неоснователно. Съгласно чл. 408 от КЗ застрахователят може да откаже плащане на обезщетение само при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение; при умишлено причиняване на застрахователното събитие от застрахования с цел получаване на застрахователното обезщетение от друго лице; при неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования, което е значително с оглед интереса на застрахователя, било е предвидено в закон или в застрахователния договор и е довело до възникване на застрахователното събитие. В КЗ изрично са визирани хипотези, при които застрахователят може да откаже заплащане на обезщетение след настъпване на застрахователното събитие, тъй като е налице неизпълнение от застрахования на основни задължения, приети от законодателя за значителни с оглед интереса на застрахователя, а именно: /1/ ако неточно обявеното или премълчано обстоятелство при сключване на договора или на новонастъпило обстоятелство е оказало въздействие за настъпването на събитието - /2/ ако застрахованият не е изпълнил задължението си за уведомяване на застрахователя за настъпването на застрахователното събитие в законоустановените срокове с цел да попречи на застрахователя да установи обстоятелствата, при които е настъпило събитието, или неизпълнението е направило невъзможно установяването им от застрахователя /3/ ако настъпването на застрахователното събитие е следствие на неизпълнение на задължението за предотвратяване и ограничаване на вредите и в договора е предвидено, че на това основание застрахователят може да откаже плащането на обезщетението.

Уредбата по КЗ (в сила от 01.01.2016 г.) е аналогична на уредбата по чл. 211 КЗ (отм.), предвид на което и съдебната практика по последната норма е актуална и при действието на КЗ (в сила от 01.01.2016 г.). Налице е константна съдебна практика относно императивния характер на разпоредбата на чл. 211 КЗ (отм.), сега чл. 408 КЗ, вкл. по Решение № 168 от 11.05.2016 г. по т. д. № 2284 / 2014 г., ТК, II ТО на ВКС, съобразно която не всяко задължение на застрахования, скрепено с договорна санкция за отказ за заплащане на застрахователно обезщетение, може да се приеме за договорено в съответствие с нормата на чл. 211, т. 2 КЗ (отм.) и да обуслови отказ, единствено на основание факта на

неизпълнението му, без установяване на причинна връзка с конкретно застрахователно събитие, а само това, което по своето съдържание би могло да обуслови като последица настъпване на застрахователното събитие или увеличен размер или обхват на вредите или е от естество да препятства доказването им. В същия смисъл е и практиката по Решение № 49 от 29.07.2013 г. по т. д. № 840 / 2012 г., ТК, I ТО на ВКС, с която се приема, че приложението на чл. 211, т. 2 от КЗ (отм.) е обусловено от установяването на пряка причинно-следствена връзка между неизпълнението на конкретно задължение, визирано в общите условия към застраховката, като значително с оглед интереса на застрахователя, и настъпването на застрахователното събитие, респ. възможността да бъдат предотвратени вредите от същото. С мотивите на решението е прието и, че не може по договорен път причинната връзка да бъде презюмирана, като същата следва да се докаже в процеса, на основание чл. 154 ГПК, от застрахователя. В този смисъл са Решение № 102 от 02.10.2012 г. по т. д. № 615 / 2011 г., ТК, I ТО на ВКС и Решение № 167 от 07.02.2017 г. по т. д. № 1655 / 2015 г., ТК, II ТО на ВКС. С Решение № 105 от 11.07.2017 г. по т. д. № 1325/ 2016 г., ТК., I ТО на ВКС е даден отговор на правния въпрос досежно кумулативността на предпоставките по чл. 211, т. 2 КЗ (отм.) и тежестта на доказване в смисъл, че правно релевантно за правото на застрахователя да откаже плащане на застрахователното обезщетение е такова неизпълнение на договорните задължения от страна на застрахования, което е съществено и предвидимо и последиците от него да са значителни с оглед интереса на застрахователя. Тежестта за доказване на такова неизпълнение, което да е основание за освобождаването му от отговорност е в тежест на застрахователя. В негова тежест е и доказването на причинната връзка между неизпълнението (действие или бездействие) и настъпилото застрахователно събитие, респ. увеличаването на вредите.

В случая произшествието не е посетено от органите на полицията и не е съставен протокол за ПТП, но по делото няма данни съставянето на такъв да е било задължително. Съгласно чл. 7 от Наредба № I – 167 от 24.10.2002 г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС и чл.125, т.8 ЗДвП изискват службите по контрол на МВР да посетят задължително мястото на пътнотранспортното произшествие, когато има един участник и МПС не е в състояние да се движи на собствен ход, поради причинените му от произшествието вреди, какъвто не е настоящият случай. В този смисъл разпоредбите на Общите условия на ищеца и по-конкретно т.27 във вр. с т.27.5 не могат да дерогират законовите разпоредби, въпреки изричното им приемане от ищеца.

Въпросът дали неизпълнението на горното задължение по застрахователния договор за уведомяване на компетентните държавни органи/застрахователя се явява значително с оглед интереса на застрахователя изисква конкретна преценка доколко това неизпълнение е довело до реализирането на застрахователното събитие – настъпване на ПТП с процесния автомобил, т. е. дали при изпълнение на това задължение не би се стигнало до същия резултат. Разгледано в светлината на разпоредбата на чл.408 КЗ, неизпълнение на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования свързана с неизпълнение на задължението на ищеца да регистрира настъпилото ПТП, като изисква необходимите документи удостоверяващи събитието, не може да бъде определено като значително с оглед интереса на застрахователя и категорично не е довело до възникване на застрахователното събитие, поради което възражението в противен смисъл е неоснователно.

По възражение на ответника, че е налице хипотезата на т.14.4 от Общите условия на ответника, свързана с неизпълнение на задължението на ищеца да пази застрахованото МПС с грижата на добър стопанин и да го поддържа в добро техническо състояние.

Възражението е неоснователно. Съгласно чл. 395, ал. 1 КЗ застрахованият е длъжен да вземе мерки за предпазване на застрахованото имущество от вреди, да спазва

предписанията на застрахователя и на компетентните органи за отстраняване на източниците на опасност за причиняване на вреди и да допуска застрахователя да прави проверки. В ал. 3 на същия текст е предвидено, че при неизпълнение на това задължение застрахователят има право да прекрати застрахователния договор, но само ако не е настъпило застрахователно събитие. В случай че то е настъпило, приложими са нормите на чл. 395, ал. 4 и ал. 5 КЗ. Според ал. 4 при настъпването на застрахователно събитие застрахователят може да откаже плащане на обезщетение, ако събитието е следствие от неизпълнение на задължението по ал. 1 и само ако изрично е предвидил това в договора. В изр. 2 е предвидено, че ако настъпването на застрахователното събитие е следствие от неизпълнение на задължението по ал. 1, но това неизпълнение не е предвидено като основание за отказ в договора, застрахователят може да намали застрахователното обезщетение съответно на тежестта на неизпълнението. Съгласно ал. 5 застрахователят е длъжен да изплати обезщетение, когато неизпълнението на задължението на застрахования по ал. 1 не е в причинно-следствена връзка с настъпването на застрахователното събитие или е невъзможно определянето на вида или размера на вредата.

Във връзка с възражението за недобро техническо състояние на гумите на автомобила, от изслушаната СТЕ се установи, че няма данни дали би се спукала гумата на автомобила с различен DOT в конкретната пътна обстановка. Освен това няма никакво значение каква е годината на производство на гумата, тъй като в зависимост от неравността може да спуква всяка гума, включително и чисто нова. Поради изложеното, съдът намира за недоказано възражението на ответника за използване на неподходящи за сезона и амортизирани автомобилни гуми от ищеца.

Неоснователно е и възражението на ответника, че не е била необходима смяна на четирите гуми, тъй като от изслушаната СТЕ се установи, че автомобилите с 4WD, какъвто е и процесният, въртящият момент на двигателя може да се предава на всичките четири колела едновременно 4x4 е препоръчително четирите гуми на автомобила да бъдат еднакви, т.е. при увреждане на една от гумите на МПС, трябва да бъдат заменени четирите – с еднаква марка и размери.

По гореизложените мотиви, ответникът не доказва възраженията си във връзка с чл. 408 КЗ и чл. 395, ал. 4 и ал. 6 КЗ и няма право да откаже изплащане на застрахователно обезщетение за настъпилия риск на застрахованото имущество. С настъпването на застрахователното събитие за застрахователя възниква задължението за заплащане на застрахователно обезщетение.

Размерът му следва да се определи към момента на реализиране на застрахователното събитие и принципно е равно на действителния размер на вредите, причинени на застрахованата вещ – чл. 386, ал. 2 КЗ. В тази връзка съдът кредитира заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, от което се установява, че стойността, необходима за възстановяване на лек автомобил марка „БМВ”, модел „530 XD”, с рег. № СВ...СН с подмяна на четирите гуми, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 4496,12 лв., респ. искът следва да бъде уважен в цялост.

С оглед изхода на първия спор на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски – сумата от 200,00 лв. държавна такса, депозити за вещо лице 200 лв. и възнаграждение за един адвокат 750 лв. Съдът определя възнаграждението на половина от посоченото в приложения по делото договор за правна защита и съдействие от 09.09.2022 г., тъй като видно от същия е договорено и платено адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв. с двама адвокати – адв. З. и адв. Ш., без да е посочено разделно възнаграждение за всеки един. Според чл. 78, ал. 1 ГПК присъжда се възнаграждение само за един адвокат, ангажирането на втори адвокат по делото остава на разноски на страната. Поради изложеното и с оглед така определения адвокатски хонорар, възражението за прекомерност на ответника се явява неоснователно.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗК Л“ АД, ЕИК ..., с адрес ГР.СОФИЯ, БУЛ....., да заплати на П. Д. П., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ... по иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ, сумата от **4496,12 лв.**, представляваща дължимо и неизплатено застрахователно обезщетение по сключен договор за комбинирана застраховка „Каско” по полица № 93002110044844/06.07.2021 г. от ПТП на 18.06.2022 г., заедно със законната лихва за забава от деня на предявяването на исковата молба – 13.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **1150 лв.**, разноси в производството.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Софийски районен съд: _____